

гандлёвая назва горада “Мінск”, а ў даўніну “Менск”, “Менск”, ад слова “мена”, “мяняць”. І дужа мала гісторыі [Караткевіч 1989, с. 64–65].

На сімвалічным значэнні загалоўка “Зямля пад белымі крыламі” яго ўзоры ў наш час удумлівымі аўтарамі, узбагачанымі міжтэкставай кампетэнцыяй, ствараюцца іншыя для шматзначнай характарыстыкі станючых асаблівасцей некаторых беларускіх паселішчаў, прадпрыемстваў, тэрыторый.

Назва-перыфраза не стала аказіяналізмам, апісальны выраз з сімвалічным падтэкстам замацаваўся ў прэсе, плакатах, паступова стаў крылатым, што пераканальна сведчыць пра яго ўнікальнасць. У наш час нярэдка ў выступленнях з высокіх трыбун нашу радзіму з лёгкай рукі У. Караткевіча велічна называюць гэтай нацыянальна ёмкай перыфразаю.

Такім чынам, для узнёсла-велічнага іменавання нашай радзімы Беларусі як дзяржавы У. Караткевіч стварыў апісальны выраз *зямля пад белымі крыламі*, якім назваў свой папулярны не толькі ў Беларусі нарыс, адрасаваны спачатку школьнікам братняй Украіны. Дарэчы, і раннюю паэму пра сваю малую радзіму ён таксама назваў вельмі блізкай перыфразаю “*Зямля дзядоў*”. Паступова гэтыя цяпер вельмі частыя бібліянімы набылі сімвалічны сэнс, выступаючы сінонімамі да наступных перыфраз, вядомых з твораў беларускай мастацкай літаратуры: *зямля Заслонава*, *Купалы*; *зямля продкаў*; *зямля бацькоў* і інш.

У. Караткевіч, укладваючы ў бібліянім вялікі сімвалічны сэнс, падказваў удумліваму чытачу, што *Беларусь* – гэта краіна, якая аберагаецца гэтай божай птушкай, а мы, беларусы, ходзім пад апекай і абаронай самога Бога.

ЛІТАРАТУРА

- Андранюк, С. (1997). *Пісьменнікі. Кнігі*. Мінск, 319 с.
 Караткевіч, У. С. (1989). *Збор твораў*. У 8 т. Мінск, т. 4–5.
 Кухаренко, В. А. (1984). Імя заглавнага персанажа в целом художественном тексте. [В:] *Русская ономастика*. Одесса, с. 117–124.
 Фомичев, С. А. (1989). “Чудный город Миргород”. [В:] *Русская речь*, № 9, с. 17–24.
 Шур, В. В. (2013). Пра бібліянім “Зямля пад белымі крыламі” і іншыя загалоўкі. [В:] *Славянские народы и их культуры: традиция и современность*. В. И. Коваль (ред.). Гомель, с. 55–77.

Подано до редакції 07.04.2018 року
 Прийнято до друку 04.05.2018 року

УДК 811.161.2’376.46’276.6:63-112

ЩО КУПУВАЛИ УКРАЇНЦІ В XVII СТ.? (на матеріалі актів купівлі-продажу Бориспільського міського уряду)

Василь Денисюк

кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови та методики її навчання Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини
 (Умань, Україна)

e-mail: dvv2812@ukr.net

ORCID: 0000-0002-6773-1380

У статті на матеріалі ділових документів XVII ст. проаналізовано назви об'єктів купівлі-продажу. Мета статті полягала у з'ясуванні змін у семантичній структурі цих лексем. Зроблено висновок, що досліджуваний сегмент лексики входить і до ядра, і до периферії тематичної групи торговельної лексики. Майже всі з аналізованих номенів успадкувала нова українська мова, продовжують вони функціювати й нині з відповідними фонетичними змінами. Структурною ознакою досліджуваних назв є те, що всі вони – однослівні номінації.

Ключові слова: діловий стиль; акти купівлі-продажу; українська мова XVII ст.; лексика; номен; синонімія; семантична структура; діалект.

Denysiuk Vasyl. What did Ukrainians buy in the 17th century? (based on the material of purchase and sale of the Boryspil city government).

The article deals with the names of objects of purchase and sale which are analyzed in the material of business documents of the 17th century. The purpose of the article was to clarify the dynamics of the semantic structure of these lexemes.

*The analyzed lexemes according to the meaning are grouped into two subgroups: 1) lexemes for representing the general notion of 'homestead with land' (podvarok, hutor, dvor, dom, izba, klunia, hata); 2) lexemes for representing the concept of 'crofting' (grunt, nyva, ogorod, pliatz). The lexeme **otchyzna** is separately. The lexical-semantic group of names of objects of purchase and sale shows the system character: the relations of synonymy, contextual antonymy, polysemy are available among its units.*

To conclude, this studied segment of vocabulary is included to the core and to the periphery of the thematic group of trade vocabulary of the Ukrainian language of the 17th century. The main structural feature of the studied names is that they are all one-word nominations.

*The fate of the analyzed lexemes is not the same: phonetically transformed, nouns **dvir, gorod, grunt, filvarok, hutir** are fixed as a normative in the lexical system of Ukrainian; the word **klunia** came to the periphery of the thematic group of names of the premises; lexemes **dom, izba** are entrenched in the lexical system of the Russian language; nomens **nyva, hata** are remained without changes; the word **pliatz** has narrowed semantic structure (it is out of the use of the meaning 'plot of land').*

The studied lexemes testify the peculiarities of dialect division of the Ukrainian language territory – active contacts of the Northern and South-Eastern dialects.

Keywords: business style; purchase and sale acts; the Ukrainian language of the 17th century; vocabulary; nomen; synonymy; semantic structure; dialect.

Мова перебуває в постійному розвитку, швидко реагуючи на всі суспільні зміни появою нових слів (як власних, так і запозичених) чи змінами в семантичній структурі лексем активного фонду. У ділових текстах засвідчено лексику майже всіх тематичних груп, що доводить прерогативу цих писемних пам'яток як ілюстративного матеріалу в дослідженнях із вивчення динаміки лексичного складу української мови. І. Огієнко, студіюючи особливості формування української літературної мови в XIV–XV ст., наголошував на визначальній ролі актової мови. Науковець, зокрема, зауважив: «... актова мова завжди вела в нас перед у розвої мови літературної, бо все мусила відбивати живу народну мову. Значення т. зв. актової мови в історії розвитку української літературної мови дуже велике, першорядне, бо вона стала провідником живої нашої мови до мови літературної» [Огієнко 1995, с. 97].

Торговельна лексика української мови, щоправда, обмежена хронологічно – з кінця XV – до другої половини XVIII ст., тобто добою українського козацтва, а відтак і житком, вже була об'єктом дисертаційної праці [Бойко 1997]. Дослідниця проаналізувала назви процесів і дій, пов'язаних із купівлею-продажем, лексику на позначення торгових приміщень і місць

торгівлі, лексику на позначення осіб, пов'язаних з торгівлею (назви осіб, які безпосередньо пов'язані з торгівлею; назви осіб, які займалися збором торгового мита), лексику на позначення митних зборів. У групі аналізованої лексики Л. Бойко зафіксувала 16 словосполучень і 9 слів, не кодифікованих лексикографами і які ще не були предметом лексикологічного аналізу (*базарь сечовий, базарь крамний, базарний атаман, базарна будка, шинкова будка, комора торгова, комора шинкова, комора королевска, індуктний збор, люди базарні, люди ярмонковие, рядъ рѣзницкий, рядъ хлѣбный, рядъ шинкарский, торговий промисел, ярмонковие збори, односум, баитовое, сороковое, толмацкое, покуховное, шеляжное, скетнее, показаницина, іактор*) [Бойко 1997, с. 14], що свідчить про набуття наведеними словами і словосполученнями термінологічного значення.

Проаналізована ця тематична група і в академічному виданні «Історія української мови. Лексика і фразеологія» [Винник 1983а; Винник 1983б], де в межах торговельної лексики розглянуто підгрупи на позначення місця торгівлі, посередників при здійсненні купівлі-продажу, торговців та ін. Лексику на позначення предметів торгівлі в українській мові XIV–XV ст. дослідив Л. Полюга. Мовознавець виокремив дві підгрупи: 1) слова, що вказують на загальну назву предметів торгівлі; 2) слова, що означають конкретні назви предметів торгівлі [Полюга 1980, с. 70]. Окремі лексеми, що входять у систему номінацій торговельної сфери, проаналізував у монографії М. Худаш [Худаш 1961, с. 78–94]. Зауважимо, що акти Бориспільського міського уряду XVII ст. не потрапили в джерельну базу жодного з названих досліджень.

В. Винник, автор параграфу «Торговельна лексика» в академічному виданні, зазначає, що в XVII ст. в системі лексики, пов'язаної з торгівлею, продовжують функціювати власномовні слова та з'являється велика кількість запозичень із західноєвропейських і східних мов [Винник 1983б, с. 461–462]. Учений висновує, що «протягом XVI–XVII ст. в українській писемності спостерігається процес стабілізації засобів вираження понять, пов'язаних з торговельно-економічними відносинами, вироблення фінансово-економічної термінології на основі автохтонних лексико-словотворчих ресурсів і засвоєння іншомовної термінології» [Винник 1983б, с. 465].

Оскільки, як ми зауважували, пам'ятки ділового стилю, зокрема акти купівлі-продажу, фіксують значну кількість слів різних тематичних груп, доцільним видається, по-перше, дослідити якомога більший арсенал писемних текстів, що дозволить, по-друге, виявити семантичні зрушення в тій чи тій лексемі, зумовлені потраплянням її у спеціальний контекст. Тож метою нашої розвідки є семантичний аналіз лексики на позначення об'єктів купівлі-продажу, засвідчених в актах Бориспільського міського уряду XVII ст., що передбачає з'ясування складу номенів і простеження динаміки їх семантичної структури.

Тематична група торговельної лексики об'єднує лексико-семантичні групи, що утворюють її ядро й периферію. З одного боку, номени на позначення об'єктів торгівлі тяжіють до ядра, проте з іншого – це лексичні одиниці інших тематичних груп, ситуативно залучені в орбіту тематичної групи «Торговля», відтак перебувають ніби на її периферії. Окреслений нами хронологічний проміжок змушує враховувати й той факт, що в XVII ст. існувала величезна прірва між зовнішньою і внутрішньою торгівлею, що, своєю чергою, знайшло відображення в писемній фіксації відповідних операцій, здійснених пересічними українцями, – повне переважання фіксацій

купівлі-продажу конкретних реалій (будинок, земельна ділянка різного розміру та ін.).

За даними Л. Полюги, у XIV–XV ст. активно вживалися лексеми на позначення загальної назви предметів торгівлі, назви конкретних предметів торгівлі (лексеми на позначення свійських тварин, тканин різних ґатунків, продуктів харчування, предметів домашнього побуту, сільськогосподарських знарядь) [Полюга 1980, с. 70–76]. Досліджувані нами акти Бориспільського міського уряду XVII ст. презентують лексику на позначення конкретних великих за розмірами об'єктів купівлі-продажу, найуживанішими з яких є *дворь*, *домь*, *нива*, *огород*.

Аналізовані лексеми за значенням можна об'єднати у дві підгрупи:

- 1) лексеми, що репрезентують загальне поняття 'садиба з угіддями';
- 2) лексеми, що репрезентують поняття 'земельний наділ'.

До першої підгрупи належать номени *подварокъ*, *хуторь*, *дворь*, *домь*, *изба*, *клуня*, *хата*; до другої – *кгрунтъ*, *нива*, *огород*, *пляць*. Дещо окремо стоїть лексема *отчизна*.

Лексеми *подварокъ*, *хуторь* позначають більшу садибу із землями порівняно зі словами *дворь*, *домь*, що характеризуються, незважаючи на наявність у контекстах прикметника *власный* чи займенника *свой*, більшим ступенем належності суб'єктові здійснення купівлі-продажу, аніж перші два, напр.: *есми продав подварокъ свой власный, никому не пенный и ни в чом не заведенный,.. зо всимъ на все, с плацомъ з будованіемъ з огородомъ и што колвекъ естъ засевку у вогородъ и зо всимъ на все* (Акти, с. 5); *купил пулфарокъ до того и грунтъ належачий* (Акти, с. 71); *хутор на поратунокъ долгов полку нашего продалихмо* (Акти, с. 48).

Полісемант *дворь* у досліджуваних ділових текстах реалізує значення 'комплексне велике господарство як одиниця оподаткування' (СУМ¹⁶⁻¹⁷ 7, с. 209), напр.: *продали двуръ свой никому ни в чом не пенный и не заведенный, лежачий подле двора Ивана Панасенка на фолварку за мѣстом, зовсим, з будованем, с пляцом, з огородомъ и з нивою одною, которая лежит подле футора кгородского* (Акти, с. 14); *продал дворъ свой власный, никому ни в чом не пенный и не заведенный, лежачую подле Корния Бураченка* (Акти, с. 23); *продалъ двуръ свой з огородомъ об межу Пархома и об межу резника Никити* (Акти, с. 39); *продаламъ дворъ свой, лежачий промежку отця Корния и Яремина ткача* (Акти, с. 94). Наведені приклади засвідчують особливості діалектного членування української мовної території – активні контакти північного й південно-східного наріч (*дворь* – *двуръ*).

У синонімічні відношення з лексемою *дворь* вступає номен *домь*, що в досліджуваних актах купівлі-продажу функціює з двома значеннями: 'приміщення, в якому живуть люди, житло' (СУМ¹⁶⁻¹⁷ 8, с. 123), напр.: *продала домъ свой власный, нигде, ни вчом не заведенный, из огородомъ и якъ се в собѣ имеетъ, на улицы Вишенской* (Акти, с. 51); 'приміщення, люди, що в ньому живуть, та їх господарство' (СУМ¹⁶⁻¹⁷ 8, с. 123), напр.: *przedalem domъ swoy własny nikomu nie zawiedziony j nie winny* (Акти, с. 29); *przedal domъ swoy własny na futore podlie Lewczychu Krywoy Oleksiowi zięciowi Zbucowemu* (Акти, с. 36); *продала домъ свой власный непенный и нѣкому нѣ в чом незаведенный, стоячий напротивко огорода Курандина* (Акти, с. 57); *продала думъ свой власный не пенный и никому, ни в чом не заведенный, стоячий в межу двора Процикова* (Акти, с. 58). Кількісна перевага вживань лексеми *домь* із другим значенням засвідчує синкретизацію в її семантичній структурі значень 'житло' і 'земельна

ділянка, розташована біля будинку», зумовлену, очевидно, позамовним чинником: будинку без землі не купували. Як і номен *дворъ*, слово *домъ* у досліджуваних текстах також ілюструє особливості діалектного мовлення (*домъ – дум*).

Акти Бориспільського міського уряду засвідчують, що лексеми *домъ* і *будинокъ* могли і не вступати в синонімічні відношення: перша з них передає загальне значення ‘садиба із земельним наділом’, друга – тільки ‘приміщення, в яких проживали люди або утримували худобу, господарські приміщення’, напр.: *продал дом свой власный нѣкому нѣ въ чомъ не заведенный зо всимъ будинкомъ, як ся в собѣ мает* (Акти, с. 52); *продал домъ свой власный не пенный и нѣкому нѣвчом не заведенный, стоячий в межу дому Ивана Денисенкова,.. зо всимъ будынком, як ся собѣ мает, и з огородом* (Акти, с. 54); *продадем домъ власный не пенный и нѣкому нѣ в чом не заведеный зо всѣмъ будинком* (Акти, с. 68); *продал дом свой власный, никому ни в чом не пѣнный и не заведеный, зо всымъ будинком* (Акти, с. 70).

У синонімічні відношення з названими лексемами вступають також номен *изба*, *клуня*, *хата*, які в досліджуваних текстах представлені поодинокими випадками вживань, напр.: *продаль клуню свою отцу Корнилию священнику Никольскому* (Акти, с. 38); *продал хату свою власную, батковскую* (Акти, с. 60); *купилъ за своеie pieniądzu yzbe* (Акти, с. 75); *продал хату в мѣсти, которая лежитъ берегъ Шнурчихи* (Акти, с. 84). Зазначені лексеми виконують основну номінативну функцію, позначаючи тільки приміщення, в якому проживають люди.

За спостереженнями М. Худаши, у XVI – на початку XVII ст. лексема *кгрунтъ* позначала переважно поняття ‘земельний наділ’, ‘земельні угіддя’, але в окремих випадках могла вказувати також на поняття ‘садиба’, ‘верхній шар земної кулі’ [Худаши 1961, с. 85]. В аналізованих актах один раз засвідчено вживання слова *кгрунтъ* зі значенням ‘садиба із земельним наділом’, напр.: *продалемъ кгрунтъ тестювский ... ис сѣножатями* (Акти, с. 92).

Інші три лексеми цієї підгрупи (*нива*, *огородъ*, *пляць*) репрезентують поняття ‘земельний наділ’, ‘земельні угіддя’. Іменник *нива* позначає земельну ділянку, яка знаходиться за межами населеного пункту; лексема *огородъ* – присадибну земельну ділянку; слово *пляць* – земельний наділ як біля хати, так і за межами населеного пункту, напр.: *продал ниву свою власную никому ни в чом не пенную и не заведеную, лежащую подле Сидора и подле Левкои Шицкого* (Акти, с. 20); *продала ниву свою власную, никому ни в чом не пенную и не заведеную, лежащую подле нивы Якова Терешковича и подле нивы Хвеневои на гостыницу Вышенском* (Акти, с. 21); *продал ниву свою власную, никому ни въ чом не пенную и не заведеную, лежащую подле хутора Верны Сергеенка на врочыщу Ладыжене* (Акти, с. 22); *продал ниву свою власную, никому ни в чом не пенную и не заведеную, лежащую подле нивы Хведора Шевця* (Акти, с. 23); *продал нив двѣ своихъ власныхъ, одна за Воробѣвкою у островѣ, другая у Грицькова футора Лихоносого* (Акти, с. 24); *продал ниву свою власную, никому не заведеную на селищи збоку Денисовои* (Акти, с. 24–25); *przedał niwe swoje własną nikomu nie zawiedzioną od Kyiowa na wyglądkach między niwamy, to iest z iedney strony Tomilękową a z drugiey strony Jarmakową* (Акти, с. 29); *przedałam niwe swoje własną, nikomu nie zawiedzioną, podle panske(go) łani od stawku Zołcowa* (Акти, с. 31); *продал ниву из џѣлиною в меже Михалевой* (Акти, с. 52); *купил ниву* (Акти, с. 76); *продалам ниву, лежащую за мостком, межи дорогами*

двома к лѣсу Вернину, на гоней двое (Акти, с. 93); **огородъ**: продал **огород** свой власный, никому, ни въ чом не пенный и не заведенный, лежащий подле двора Гаврыла Бондара и подле огорода Миска Крамара (Акти, с. 15); продал **огород** свой власный никому ни в чом не пенный и не заведенный (Акти, с. 19); продал **огород** Чорнушинский (Акти, с. 77); **пляць**: продала **пляц** свой власный, стоящий напротивко двора Миска Ходорковъского бурмистра (Акти, с. 55); продал **пляць** свой Пузѣковский, лежащий на киевском гостинцу (Акти, с. 76). На думку В. Винника, лексема *пляц* позначала земельну міру, не зв'язану з точними розмірами, які змінювалися залежно від місцевості [Винник 1966, с. 69]. За даними етимологічних словників, іменник *пляц* є запозиченням із німецької мови і мав у своїй семантичній структурі сему 'місце, площа', однак в епоху Петра I панівним було значення 'площа для військових стройових занять, парадів' (ЕСУМ, с. 433; Фасмер, с. 276). Варіант *пляц* 'земельна ділянка' уживаним був ще на початку ХХ ст., його кодифіковано у «Словарі української мови» за редакцією Б. Грінченка зі значеннями: '1. Площа. 2. = Плець. 3. Селянський наділ. 4. Місце для поєдинку' (Грінч., с. 199). У сучасній українській мові фонетичний варіант *плац* відомий зі значеннями '1. Площа для військових парадів і стройових занять. 2. діал. Майдан' (СУМ VI, с. 571).

Один раз у сфері торговельної лексики досліджувані тексти засвідчують іменник *отчизна* 'маєток, земля, щось, що отримане у спадок від батька'. Далі в контексті конкретизовано розміри проданого, напр.: *продал отчизну, половину в дому и в полю,.. свою власную и ни в чомъ никому не пенную, лежащую подле Федка и Андрея Демченка* (Акти, с. 16).

Жанрові особливості ділового стилю вимагали від писарів передачі точного місця розташування об'єкта купівлі-продажу, а тому спостерігаємо вироблення певних стійких словесних сполучень, що допомагають, з одного боку, прискорити укладання документа, з іншого – є однаково зрозумілими і для писаря, і для суб'єктів здійснення купівлі-продажу. Можемо стверджувати, що виробленням саме таких «перехідних містків» на письмі реалізовано закон мовної економії, напр.: *продал огород свой власный, никому ни в чомъ не пенный и незаведеный, лежащий подле огорода Хомина* (Акти, с. 19); *продала ниву свою власную никому ни в чом не пенную и незаведеную, лежащую подле нивы панее Карминское и подле нивы Кондрата Накалюжного* (Акти, с. 21); *продаемъ домъ мой власный, никому не заведенный и не пенный, на предмѣстю, за брамою Киевскою стоящий, з еднoui стороны, помѣжний Федор Куранда, з другои стороны Матвѣи Ткач и по дорожку, которая лежит на Груздовку прозываемую улицу* (Акти, с. 99).

Отже, проаналізовані акти купівлі-продажу на вербальному рівні засвідчують торговельні пріоритети українців ХVІІ ст., репрезентовані лексемами на позначення житлових споруд, земельних ділянок, адміністративно-територіальних одиниць. За будовою – це однослівні питомі або давно запозичені й адаптовані номінації. Доля цих лексичних одиниць неоднакова: фонетично трансформувались, іменники *двір*, *город*, *грунт*, *фільварок*, *хутір* закріпилися як нормативні в лексичній системі української мови; слово *клуня* вийшло на периферію тематичної групи назв приміщень, проте продовжує активно вживатися в діалектах; лексеми *дом*, *изба* закріпилися в лексичній системі російської мови; номени *нива*, *хата* залишилися без змін; звузило семантичну структуру слово *пляц* (вийшло з ужитку значення 'ділянка землі').

ЛІТЕРАТУРА

- Бойко, Л. П. (1997). *Торговельна лексика запорозького козацького вжитку*: Автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук. 10.02.01 «Українська мова». Дніпропетровськ, 18 с.
- Винник, В. О. (1966). *Назви одиниць виміру і ваги в українській мові*. Київ, 151 с.
- Винник, В. О. (1983а). Лексика на означення понять, пов'язаних торгівлею. [В:] *Історія української мови. Лексика і фразеологія*. Київ, 1983, с. 234–238.
- Винник, В. О. (1983б). Торговельна лексика. [В:] *Історія української мови. Лексика і фразеологія*. Київ, 1983, с. 461–465.
- Огієнко, І. (1995). *Історія української літературної мови*. Київ, 296 с.
- Полюга, Л. М. (1980). Лексика на позначення предметів торгівлі. [У:] *З історії української лексикології*. Київ, с. 70–76.
- Худаш, М. Л. (1961). *Лексика українських ділових документів кінця XVI – початку XVII ст. (на матеріалі Львівського Ставропігійського братства)*. Київ, 164 с.

УМОВНІ СКОРОЧЕННЯ

- Акти – *Акты Бориспольскаго мѣйскаго уряда*. 1612–1699 гг. Киевъ, 1892. 112 с.
- Грінч. – *Словарь української мови*. Б. Грінченко (ред.). Київ, 1996. Т. 3, 516 с.
- ЕСУМ – *Етимологічний словник української мови*. В 7 тт. О. С. Мельничук (ред.). Київ, 2003. Т. 4, 656 с.
- СУМ – *Словник української мови*. В 11 тт. І. К. Білодід (ред.). Київ, 1975. Т. 6, 832 с.
- СУМ^{16–17} – *Словник української мови XVI – першої половини XVII ст.* У 28 вип. Львів, 2000. Вип. 7, 255 с.
- Фасмер – Фасмер, М. (1987). *Этимологический словарь русского языка*. В 4 тт. Москва, т. 3, 831 с.

Подано до редакції 21.03.2018 року

Прийнято до друку 20.04.2018 року

УДК 821.161.2.0(092)

ВЕРБАЛІЗАЦІЯ КОНЦЕПТУ ‘ЖІНКА’ В ПОВІСТІ «ДІВЧАТКА» О. ЗАБУЖКО

Олена Дуденко

кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови та методики її навчання Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини (Умань, Україна)

e-mail: nusik2009@meta.ua

ORCID: 0000-0002-9168-6321

Юлія Жирохова

здобувач освітнього ступеня «магістр», факультет української філології Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини

(Умань, Україна)

e-mail: zhirokhova@ukr.net

ORCID: 0000-0003-1074-1075

У статті проаналізовано вербальні засоби вираження концепту ‘жінка’ в повісті «Дівчатка» О. Забужко: ад’єктивні епітети, порівняння, метафори та оцінні